

Karjalalan pojat

18.-VUOSIKERTA - HELMIKUU - N:o 1 - 1971

Pohjois-Karjalan maanpuolustusväen lehti

JULKAISIJAT:

Reservin upseerien ja aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri

Reserviläisjärjestöt tehostavat toimintaansa turvallisuuspolitiikan tunnetuksi tekemisessä

Omaan jäsenkuntaan suuntautuva turvallisuuspoliittinen kasvatus toiminta sekä pyrkimys turvallisuuspolitiikkamme päämääriä koskevan tietouden levittämiseen entistä tehokkaammin eri kansalaispiireihin sävyttää voimakkaasti reserviläisjärjestöjen, Suomen Reserviupseeriliiton ja Reservin Aliupseerien Liiton toimintaa alkaneena vuotena, kertoi liittojen tiedotuspäällikkö Reima T. A. Luoto.

Tämän toimintavuoden ohella käydään reserviläisjärjestöjen piirissä parhaillaan aktiivista järjestöpoliittista keskustelua siitä, tulisiko liitot yhdistää.

TURVALLISUUSPOLITIIKAN KOULUTUS TAVOITTEENA

Reserviläisliittojen jäsenkunnan turvallisuuspoliittisen tietämyksen kohottamiseksi on vireillä useita suunnitelmia, joista tärkein tähtää maamme turvallisuuspolitiikkaa ja sen perusteita selvittelevän luentokurssin aloittamiseen ensi syksynä. Opiskelu, jota voidaan luonnehtia yleiseksi kansalaiskasvatukseksi, tapahtuisi suunnitelmien mukaan samanaikaisesti useilla eri paikkakunnilla pyörivillä kursseilla. Alustavat suunnitelmat on kummassakin liitossa jo hyväksytty. Luento-ohjelman yksityiskohtia suunnitellaan kevään kuluessa ja tarkoituksena on vielä kevätkauden aikana erityisemmin avulla kouluttaa mainittujen kurssien johtajat tehtäviinsä. Niin ikään oppikirjan julkaiseminen kesän aikana on suunnitelmassa.

Reserviläisjärjestöjen toimelaisuus suuntautuu tällä alalla myös voimakkaasti jäsenkunnasta ulospäin. Tammikuun aikana järjestetään mm. keskustelutilaisuus vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekeville valtakunnallisille kansalaisjärjestöille tarkoituksena keskustella järjestöjen välisen yhteistyön tehostamisesta.

Edelleen kuuluu toimintasuunnitelmaan kokeiluun toteutettua alueellisen seminaarin järjestäminen Hämeenlinnassa, johon eri alojen järjestöjen edustajat kutsutaan keskustelemaan kansalaisjärjestöjen roolista turvallisuuspolitiikassamme.

Viime vuoden aikana julkaistu

reserviläisjärjestöjen Turvallisuuspoliittinen ohjelma tulee olemaan nin ikään useiden alueellisten seminaarien aiheena.

MAANPUOLUSTUKSEN PÄIVÄ LOKAKUUSSA

Alkaneen vuoden kuluessa pyrkivät reserviläisjärjestöt monin tavoin kiinnittämään suuren yleisön huomion maanpuolustuksen merkitykseen turvallisuuspolitiikkamme osana.

Lokakuun toista sunnuntaita tulevat reserviläisjärjestöt viettämään erityisenä maanpuolustuksen päivänä, jolloin useilla paikkakunnilla järjestetään erilaisia tilaisuuksia suurelle yleisölle tai omalle jäsenkunnalle.

Päivän merkittävin valtakunnallinen tapahtuma tulee olemaan Pohjois-Suomessa järjestettävät Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun reserviläispiirien yhteiset turvallisuuspoliittiset päivät.

RESERVILÄISURHEILU-LIITTO PERUSTETTU

Liikunta- ja urheilutoiminta on ollut varsin keskeisellä sijalla reserviläisjärjestöjen toiminnassa. Alan koordinoimiseksi perustettiin reserviläisliittojen yhteistoiminta joulukuussa 1970 oma urheiluliitto, Reserviläisurheiluliitto (ReuL), jonka tarkoituksena on koordinoida ja kehittää järjestöjen harjoittamaa urheilutoimintaa perinteellisissä maanpuolustuslajeissa. Tarkoituksena on, että liittojen kilpaurheilutoiminta jatkossa keskitetään kokonaisuudessaan perustetun urheiluliiton piirissä tapahtuvaksi.

KESKUSTELU LIITTOJEN YHDISTÄMISESTÄ

Parin viime vuoden aikana reserviläisliitoissa on käyty voimakasta keskustelua liittojen yhdistämisestä. Viime vuoden aikana asiaa kenrm Olavi Seeven johdolla tutkintu toimikunta päätyi joulukuussa 1970 esittämään liittojen yhdistämistä. Tällä hetkellä toimikunnan muistio on lausuntokierroksella reserviupseeri- ja aliupseeripiireissä sekä perusyhdistyksissä. Periaatteellisen päätöksen organisaatioiden yhdistämisestä tai ennalleen jättämisestä voivat liitot periaatteessa tehdä jo loppukevään ja alkukesän aikana pidettävissä

vuosi- ja liittokokouksissa, mutta asia saattaa jäädä myös myöhemmin päätettäväksi.

Reserviläisjärjestöjen välinen yhteistyö on ollut erittäin kiinteää tähänkin asti. Suuri osa valtakunnallisista toimintatapaturmista on ollut yhteisiä. Liittoilla on yhteinen aikakauslehti, useita yhteisiä toimikuntia ja virkailijoita sekä yhteinen piiri- ja toiminnanjohtajaverkko kentällä, joten organisaatioiden yhdistäminen eräiltä osin merkitsisi vain nykyisen käytännön vi- rallistamista.

JUHLAVUOSI RESERVUPSEERILIITOLLA

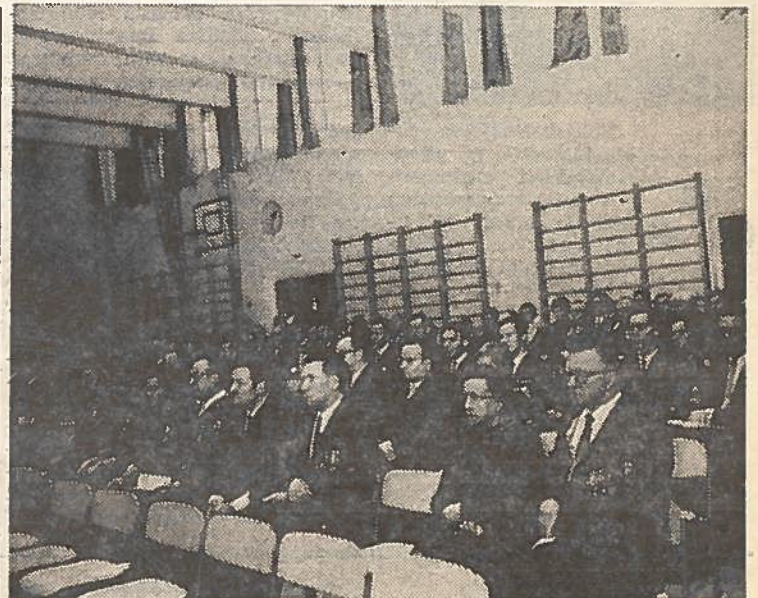
Suomen Reserviupseeriliitolle alkanut vuosi merkitsee juhluvuotta, sillä liitto täyttää 40 vuotta ensi keväänä. Juhlallisuuksia on tarkoitus viettää monin tavoin kesäkuun 4-6 päivänä Helsingissä. Tapahtumaa sävyttävät lisäksi yhteispohjoismaiset reserviupseeripäivät sekä reservin upseerien pohjoismaiset mestaruuskilpailut, jotka pidetään mainittuna ajankohtana maassamme.

Merkkipäiväksi ilmestyy myös juhla-kirja, jossa käsitellään maanpuolustuksemme ajankoh- taisia kysymyksiä sekä Reserviupseeriliiton vaiheita.

Reserviupseeriliitto on perustettu keuhällä 1931. Siihen kuuluu tätä nykyä runsaat 33.000 reserviupseeria, mikä merkitsee noin 50 % koko maamme nykyisestä reservin upseeristosta. Liittoon kuuluu 329 reserviupseeriyhdistystä, jotka jakautuvat 20 reserviupseeripiiriin. Korkeakouluissa opiskeleville reservin upseereille on oma valtakunnallinen piirinsä, joka kuuluu liittoon muiden rinnalla.

JOHTAMISTAJIEN KOULUTUS SUOISSA

Reserviläisjärjestöjen muusta toiminnasta on todettava Reserviupseeriliiton käynnistämä, siviililämän johtotehtävien tähtäävä johtamistajien koulutus, jota on annettu runsaan kolmen vuoden ajan piireissä ja suurimmissa yhdistyksissä. Koulutusohjelman ovat suunnitelleet maamme johtavat asiantuntijat ja toiminnan puitteissa on tähän mennessä koulutettu runsaasti toista



LIEKSA-PIELISJÄRVI RESERVUPSEERIT RY 30 VUOTTA

Lieksa-Pielisjärven Reserviupseerit r.y. vietti 10. 1. 1971 toimintansa 30-vuotisjuhlallisuuksia Lieksassa. Kuvassamme juhlayleisöä Peltolan koululla vietetystä päiväjuhlasta. Juhlassa olivat läsnä mm Pohjois-Karjalan läänin maaherra Esa Timonen, pohjoiskarjalaisten joukko-osastojen edustajat sekä runsaasti vapaaehtoisen maanpuolustustyön ystäviä. Juhlapuheen piti jalkaväen tarkastaja kenraalimajuri Erkki Setälä. Juhlivalle yhdistykselle esittivät onnitelunsa maaherra Esa Timonen, varuskunnat, reservipiirit sekä monet yhteisöt ja liikelaitokset.

tuhatta reservinupseeria ja aliupseeria.

Julkaisu- ja tiedotustoimintaa pyritään niin ikään aktivoimaan ja suuntaamaan yhä enenevässä määrin ulospäin. Tässä tarkoituksessa liitot julkaisevat omaa kirjasarjaansa, Kilpi-sarjaa, jossa pyritään kustantamaan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaamme koskevaa aineistoa sekä mahdollisuuksien mukaan jakamaan sitä eri kansalaispiireille, nuorisojärjestöille ja opetuslaitoksille.

Ulkomaisten yhteyksien lisäämiseen on samoin kiinnitetty huomiota toiminnan kehitystä suunnattaessa. Liitoilla on perinteelliset yhteytensä pohjoismaihin, joiden lisäksi kontakteja pyritään solmimaan myös neuvostoliittolaisiin alan järjestöihin sekä puolueettomien maiden reserviläisjärjestöihin.

Reserviläisjärjestöt ovat tiu-

kasti puoluepolitiikan ulkopuolella pitäytyviä, vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekeviä järjestöjä. Niiden toiminnan tarkoituksena on pyrkiä käytettävissä olevin mahdollisuuksin tekemään turvallisuuspolitiikkamme päämääriä tunnetuksi eri kansalaispiirien keskuudessa ja osaltaan harjoittaa maanpuolustustahtoa yhteiskunnassa kohtavaa toimintaa sekä syventää oman jäsenkunnan tietämystä ja asemaa toiminnassa näiden päämäärien hyväksi.

Tätä ohjelmaa toteuttaessaan järjestöt pyrkivät alkaneen vuoden aikana entistä enemmän suuntautumaan ulospäin ja yhdistämään eri kansalaispiirejä turvallisuuspolitiikkaa koskeviissa kysymyksissä sekä poistamaan tarpeetonta, usein tietämättömyydestä johtuvaa asenteellisuutta maanpuolustuskeskustelussa, jota maassamme käydään.

Kenraalimajuri Erkki Setälän juhlapuhe 10. 1. Lieksassa

r.y:n 30-vuotisjuhlassa pitämässään juhlapuheessa. Puheen sisältö oli kokonaisuudessaan seuraava. Arvoisa maanpuolustusväki! 30-vuotisjuhlaansa viettävän Lieksa-Pielisjärven Reserviupseerit r.y:n hyvät jäsenet! Kun minulle on suotu ikään kuin tämän arvokkaan juhlatilaisuuden päätöksenä, niin pyydän jokaista hetkeksi ajatuksiinsa siirtymään ajassa runsaat 30 vuotta taaksepäin — silloin mukana olleet itse tämän ajan kokeneina ja nuoremmat tästä ajasta kuulleina. Aluksi sallittakoon siteeraus puolustusotamme 1941-1945 aikaisen pääministerimme prof. Edvin Linkomiehen muistelmista »Vaikea aika».

»Historia tulee uskoakseni selvittämään, että jollekin talvisodassa olisi kyenneet niinkin hyvin puolustautumaan kuin teimme, Suomen itsenäisyys olisi ollut mennyttä. Maailman täytyi saada todistus siitä, että Suomi oli valmis uhraamaan kaiken itsenäisyytensä puolesta. Mikä silloin olisimme uhan edessä tai puneeet puolustamatta oikeuksiamme, ei maailma olisi kiinnittänyt vähääkään huomiota meihin, jos maahamme olisi so-

vellettu samoja menetelmiä kuin Baltian maihin. Itsenäisyytemme ei ollut vielä ehtinyt syöpyä maailman tietoisuuteen — niin lyhyen aikaa se vasta oli kestänyt. Talvisodan merkitys oli siinä, että se lopullisesti teki maailman tietoiseksi meidän itsenäisyyden tahtostamme ja kyvystämme sitä puolustaa suunnatontakin ylivoimaa vastaan.»

Näinä päivinä on talvisodan syyttymisestä kulunut jo yli kolmekymmentä vuotta. Nämä kolmekymmentä ja yksi vuotta ovat mullistaneet Suomen, emmekä me ole koskaan enää niiden aikana tulleet entisellemme.

Kun tarkastelee sitä aikaa tai lukee sen ajan muuntamatonta historiaa, tulee kuin pakostakin nykyaikana kysyneeksi itseltään — onko enää olemassa kansakuntaa kaikkina aikoina ja ennenkaikkea kaikissa kohtalonvaiheissa sitovia siveellisiä veloituksia. Joskus tuntuu kuin eletäisiin kaikilla aloilla todellisen inflaation merkeissä. Mikä on isänmaallisuus? Juhlapuheen loppuun kuluttama sananparsiko vailla kaikkea tehoa? Eikö kansakunnan kunnia ole hyvin venyvä suhdannevaihte-

luissa, kun on pyrittävä turvaamaan sillä hetkellä näköpiirissä olevat edut?

Eikö kunnian käsitettä ja isänmaallisuutta ole pidettävä sellaisena, josta tiukan tullen saatetaan tinkiä aika paljon? Eikö nykyinen maailman aika pakota sen kustannuksella ottamaan vastaan vieläkin suurempia asioita, ikuista rauhaa, rikkumatonta onnea, maailmankansallisuutta ja kansojen yleistä veljeytymistä? Entä vielä uhrautuvasuus korkeitten ja ikuisina pidettyjen aatteiden puolesta? Onko tällaisia aatteita ylipäänsä olemassa muuta kuin ehkä taloudellisella, tuolla niin selvästi käsin koeteltavalla alalla? Onko kansakunnalla historiassaan, menneissä vaiheissaan, mitään tänäkin raudanankarana aikana opiksi ja ohjeeksi kelpaavaa? Eikö nykyisin julkisesti väitetä, että historiamme on vain täynnä virheitä, jotka nyt vihdoinkin järjen päästessä ratkaisuja sanelemaan, on korjattava? Niin, onko mitään näistä enää jäljellä ja onko todella niin, että niistä kaikista on nyt luovuttava, sitä parempi, mitä pikemmin ja nöyremmin se tehdään? Väitetään, että nämä uu-

det aatteet ovat kaikki vaihtoehtoja, eivät rinnakkaisia.

Tuntuu todella siltä, kuin nyt silmät olisivat havahtuneet näkemään, miten aikansa eläneitä tunnustantiä olemme erehtyneet seuraamaan ja minkälainen harhakuvitelmiin vuoksi on verta vuodatettu. Kuten aina kun koetaan pettymys oikeana pidetyllä tiellä ikipitäviä arvoja kunnioitettaessa, nyt tahdotaan kieltää isänmaa, sen menneisyys, entiset ihanteet, ennen seuratut esikuvat ja lähteä uutta, kestävää rakentamaan toisten, muka oikeampien ja mikä ihmeellistä — meidän yhteiskuntarakenteemme vastaisien, täysin vieraiden tunnuksien alla. — Nyt on käynnissä kaikkien arvojen uudelleen arvioiminen. Siitä se käymistila, joka on todettavissa myös meillä Suomessa. Tähän ovat syyllyneet yhtä hyvin vanhat kuin nuoretkin, nuoret ehkäpä osin vanhempien esimerkkiä noudattaen. Siitä ne kriisit, joista nyt paljon puhutaan. Siitä uusien — ismien, katsomusten, oppien ja järjestelmien markkinoille tuonti. Olemme hukkaa kaikkeen uuteen, erinomaisesti mainostettuun ja tyrkyttämällä meille tyrkytetyyn, milloin maolaiseen,



»KUNKIN SUKUPOLVEN TEHTÄVÄNÄ ON KULJETTAA ISIEN PERINTÖÄ ETEENPÄIN JA KARTUTTAA SITÄ. KEHITYKSEN LAKIEN MUKAISESTI SIITÄ KARSITUU KUNKIN SUKUPOLVEN KÄSISÄ OSA POIS, MUTTA TUO PERUSKALLIOAINES JÄÄ AINA PYSYVÄKSI JOS SE SORUU TAI SE KEVYTMIELESTI HYLJÄTÄÄN, KANSAKIN LAKKAA OLEMASTA» sanoi jalkaväen tarkastaja kenraalimajuri Erkki Setälä Lieksa-Pielisjärven Reserviupseerit



Nopeasti suojaan

Linnoittamiseen käytettävien pioneerivälineiden ja menetelmien kehittämistyössä on meillä ollut pääajatuksena ja -tarkoituksena joukkojen omakohtaisen linnoittamisen nopeuttaminen. Pioneerikonoiden määrä on vähitellen lisätty organisaatioihin konetyyppien samalla monipuolistuessa. Uutena linnoittamisen nopeuttajana otettiin muutama vuosi sitten joukkojen käyttöön

män ihmisen. Hänen polstumisensa ikuisen rajan toiselle puolelle jätti riveihimme aukon, jonka umpeenkuroutuminen tulee kestämään kauan.

Mauri Virmakosken maallinen matka päättyi rakastamansa isänmaan poveen Nurmeksessa tammikuun 30. päivänä. Erittäin runsaslukuisen saattoväki oli tullut jättämään viimeisen tervehdyksensä pidetylle ystävälelle. Monien sepeleiden ja kukkalaitteiden koristama hautakumpu jäi kauniiseen pakkas-päivään osoittamaan Mauri Virmakosken viimeistä leposijaa humisevien honkain keskellä.



Pohjois-Karjalan reservipäämajan ja alupseeripiirien ensimmäisen toiminnanjohtajan majuri Mauri Virmakosken äkillinen kuolema levisi tietoisuuteemme kuin salamainen isku pilvettömältä taivaalta. Koko elämänsä isänmaan hyväksi antaneen rehdin suomalaisen upseerin maallinen taival oli päättynyt talvisen luonnon keskellä. Pohjois-karjalainen maanpuolustusväki ja kanssaihmiset olivat hänessä oppineet tuntemaan hyväntuolisuuden, huumorintajuksen ja välittö-

UNOHDETTU?

Hän elää viimeisiä vuosiaan reserviläisenä, on kenties palannut jo nostoväkeen. Hän saattaa olla autonkuljettaja, pienviljelijä, ehkä sorvari, monesti vain työmies. Työttömyys ei ole aina pysynyt kovinkaan kaukana hänestä. Mikäli työtä on ollut, ei ansioista parhaimmillaankaan ole riittänyt ylellisyyksiin. Hyvä, kun hän on pystynyt asuttamaan perhettään edes siedettävästi, kouluttamaan lapset elintason, harvemmin lahjojen mukaan.

Parhaat vuotensa hän vietti rintamalla. Tuliasema saattoi olla kotikylän kirkkotorinissa tai satosen kilometrien päässä kotia. Potero kaivettuna Lapin hanteen tai kaakon lehtojen kuohkeaan multaan. Hänen päivänsä liittyivät toisiinsa perusilmeiltään samanlaisina. Hänellä oli kyllyiksi aikaa oppia tuntemaan sodan sisin, se, mitä hänen pojalleen ja pojanpojalleen on yrittetty tehdä tajuttavaksi filmein, audiovisuaalisin opetusvälinein, karkeimmillaan paukkupompein. Hän oli sotilas, etulinjan miehiä. Hän ehti nähdä useita rintamia, missä milloinkin. Hän koki karttasanojen muuntumisen isänmaan historiaksi, todisti rajan siirtymisen entisestä nykyiselle. Lopultakin hänellä oli onnea, sillä silloin kun hänen tovereitaan tilastoitiin sankari-uhrina, hän itse sai omalta osaltaan aloittaa elämänsä hajonneiden säikeiden yhteen nivomisen ja siinä oheissa kansakunnan jälleerakentamisen.

Rauhankin vallitessa hänen arjelleen on ollut tyypillistä tasainen samankaltaisuus, työviikon ja sunnuntain harmaa vuorottelu. Silti hänestä ei ole koskaan

milloin johonkin muuhun. — Mutta miten surkean köyhiksi ja alastomiksi kaikista tästä huolimatta sittenkin itsemme tunnumme! Olemme kuin vieraan tien matkajia, joilla ryyssyjä lukuunottamatta ei ole mitään omaa, vaan jotka joutuvat elämään vierailta, niin ystävällisesti kättä antavilta kuin ynsästä armpalaa tarvitsevalta saattavista almuista. Niinkuin mierolainen kaihtaa mainitsemasta kurjaa mökkiänsä, emme mekään puhu isänmaaparastamme. Me olemme valmiit kieltämään itsemme, oman sisimmän kansallisen olemuksemme, me olemme alttiit kunniantonmaan ja suorasekistä mielestä alentavaan mateluun ja lihakoimiseen. Oman pesän likaamisesta on tehty hyve, oman kunnian halventamisesta voittoaalis, jota tiedotusvälineillä julkisesti levitetään ja jota vielä palkitaan. Etsittäessä muka kansainvälisyyttä, ollaan valmiit kieltämään oma kansallistunto.

Tämä ei saa olla Suomen tulevaisuus eikä se sitä voi olla. Historia todistaa, että muroskausi hyljätystä, vanhasta ja koetellusta kelpuutetaan olojen vaikiutuessa se, mikä pe-

Muista lehdistä saksittua

sanottu „työ vie miehen kokonaan“. Hän ei ole kertonut avoimuksistaan paneeleissa eikä yleisönoastoilla. Jos hän sattumoisin on tullut vedetyksi mukaan reserviläis- tai veteraanijärjestöihin, hän on ollut hiljainen takapenkkiäinen, jäsenmaksun maksaja. Luottamustoimet, ylennykset ja ansiomerkit ovat menneet niille, joiden siviilikoulutus on kellokaiden tavoin ollut pitämässä heitä pinnalla. Näissä tilaisuuksissa hän on silti

ruskalliona on kansakuntien olemuksessa ja elämässä aitoa ja elämään kelpaavaa. Kunkin sukupolven tehtävänä on kuljettaa isien perintöä eteenpäin ja kartuttaa sitä. Kehityksen lakien mukaisesti siitä karsutuu kunkin sukupolven käsissä osa pois, mutta tuo peruskallioaines jää aina pysyväksi. Jos se sortuu tai se kevytimmielisesti hyllätään, kansain lakka olemasta. Valan toista on rakennustyön aikana tehtyjen virheiden korjaaminen. Jokainen tulevaisuudetaan huolehtiva kansa on velvollinen tarkistamaan kulkemansa suunnan ja palaamaan oikeille urille. Mutta oikealla uralla täytyy päästä vaikuttamaan niiden voimien, jotka kuuluvat tuohon luovuttamattomaan peruskallioomme. Niistä on ensimmäinen *rakkaus tähän maahan*.

Tuo tunne on näinä aikoina tullut todelliseksi. Se ei helähtele enää niinkään juhlahuheissa, se soi jokapäiväisen ankaran työn laulussa. Täyttäköön se tunteemme ja toimeemme koskaan perusvirettään kadottamatta ja sen rinnalla vaikuttamaan aina tosi suomalainen kunniantunto, joka ei häpeile keran oikeina pidettyjä tekoja, mutta joka ei myöskään lankea

SOTILASPALOJA

routapanos »poteropommi», joka on tehnyt voimakkaan rynnäkönsä siviilimarkkinolle. Routapanoksen tehokkuus perustuu suunnattuun räjähdysvaikutukseen. Noin kilon räjähdysainetta sisältävä panos rikkoo jopa metrin paksuisen routakerroksen tehden siihen noin 5 cm:n läpimittaisen reiän. Tästä reistä voidaan routakerroksen alle asettaa räjähdyspanos ja näin porteroalkio on valmis. Työ, joka totunnaisella lapiohakkumetelmällä kesti tunteja, sujuu nyt muutamassa minuutissa.

Elektroninen sodankäynti

Toisen maailmansodan jälkeisissä sodissa ja kriiseissä on elektronisen sodankäynnin eri muotojen, tiedustelun, häirinnän ja häirinnän eston osuus ollut erittäin keskeinen. Tosin Korean sodassa sen merkitys jäi vielä vähäiseksi, koska tutkalla ohjattua it-työstä oli käytössä huomattavasti vähemmän kuin esim. Vietnamsissa. Edelleen it-ohjuksia ei tuolloin ollut lainkaan käytössä. Vietnamin sodan kokemukset sitävastoin ovat tuoneet elektronisen sodankäynnin

perimmiltään tunnetut olevansa omiensa parissa, sivullisenakin. Hänestä on tullut sotakirjojen kustantajien parhaita asiakkaita. Hänen joululahjojihinsa kuuluu partaveden ja tohvelien lisäksi sotakirja, ehkä useita, kehyksiä, joissa elää kaikki mennyt uudelelle. Taistelut, ryhmitykset, viivyykset. Hänelle ei menneeseen paluu ole voinut olla entisen ihannointia, sieltä näet löytyy perin vähän jälkipolville toivottavaa.

Jos hän, patriootti, pukisi kunnallisen kerman tavoin ylleen sotilaspuvun itsenäisyyspäivänä, hänet huomattaisiin. Hänen asattuksina rintamus peittyisi sotien ja taisteluiden muistomitaleista ja -risteistä. Nuhrinen kauluslaatta sitä vastoin uhoaisi tyhjyyttään, tai sitä kattaisi enintään pari, kolme lahaa väkästä. Hänen ei ole enää ollut tarvis maastoutua juhlapäivien mitalinheittimien syytämiltä sirpalelta, ei etsiä nimeään ylennehtyjen eikä palkittujen petiitillä painetuilta palstoilta. Hänen kohdallaan muistomitalinauhujen värikirjo ei kerro puolueansioista, tuskin jäihin hukkuvan pelastamisestakaan. Se kerro kansakunnan pelastamisesta ja kadotetuista vuosista.

On kysymysten aika. Eikö hän kuuluisi ylennyksistojen alkupäähän? Ritamerkkien jakajien muistilistoille? Hänen sotilaspasinsinsa ei ole ollut vaarassa joutua rienaajien roivion sytykkeeksi. Se on liian kauan pysynyt paikallaan senkin laatikossa veroilmoitusjäljennösten ja velkakirjojen välissä. Eikö sen olisi aika käydä sotilaspäässä sotilas-arvonmuutoksia varten?

Tuomas Heiramo

uuteen valoon. Aikaisemmin sen merkitys on katsottu olevan lähinnä strategian puolella, mutta nyt se on saamassa yhä enemmän taktillistakin merkitystä. Tiedetään, että USA:n ilmavoimien taisteludoktriiniin kuuluu itsestään selvänä, että taistelualaueen lentokoneet on varustettava häirintälaitteilla vastustajan tutkien eliminoimiseksi. Ohjaajat eivät halua lentää ilman häirintälaitteita, vaikka siten aseistuksen ja polttoaineen osuus pieneneekin. Elektroniseen sodankäyntiin liittyvien toimenpiteiden merkitys on ollut huomattava häirinnän osalta myös Israelin ja arabimaiden välisessä kriisissä kesällä 1967 sekä viimeksi Tshhekkoslovakian tapahtumissa 1968.

Huomio — TULTA

Toisen maailmansodan aikaiset V 2-raketti ja atomipommi selvitettiin suuntaaviksi sen jälkeiselle asekehitykselle. Kenttätyöskenttämisen kehittämisessä olikin 1950 luvulla selvästi havaittavissa raketti- ja ohjusvoittoinen aika-kaus. Tällöin mm. USA:ssa tavanomaisen kenttätyöskenttämisen jälletoimintaa asema, koska ennustettiin rakettien ja ohjusten täysin syrjäytävän kenttätyöskenttämisen. Ne toivat huomattavan lisän kenttätyöskenttämisen ampumaetäisyyksiin ja ydin- ja ohjustaistelukärjellä varustettuna edustivat merkittävää tulivoimaa. Aika ja kokemus osoittivat kuitenkin, ettei kaikkia sotia käydä ydinasein ja ettei ydin- ja ohjustaistelukärjen kuljettamiseen erinomainen raketti tai ohjus sittenkään ole sopiva kaikkien kenttätyöskenttämisen tehtäviin. Niinpä 1960-luvulla tavanomaisen kenttätyöskenttämisen kalustoineen, ampumamenetelmineen ja ammunnan valmistelun suorittavine laitteineen on ollut voimakkaan kehityksen alaisena. Ydinaseiden aikakauden liikkuva sodankäynti on asettanut kenttätyöskenttämisen vaatimuksiksi suuren tulivoiman lisäksi hyvän liikkuvuuden ja suojan miehille taisteluaikojen ja sirpaleiden vaikutusta vastaan tulitoiminnan aikana ja siirryttäessä tuettavan joukon mukana. Vaatimukset ovat tietenkin siinä määrin ristiriitaiset, ettei niitä kaikkia ole voitu yhdistää samaan yksilöön, vaan kenttätyöskenttämisen edelleenkin suunnittelemaan tiettyä käyttötarkoitusta varten.

Selvät tavoitteet

Puolustuslaitoksen toiminnan tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että

- varusmiesten, reserviläisten ja kantahenkilöstön koulutus voidaan suorittaa nykyisen järjestelmän puitteissa,
- valtakunnan alueen valvonnan, alueoukkausten torjunnan, rauhanajan joukkojen taisteluvälmiuden ja liikekannallepanovalmistelujen osalta

voidaan pitää yllä riittäväksi katsottava vähimmäisvalmius,

— rauhan ajan käytössä kuluva kalustoa, erityisesti ampu- ja moottoriajoneuvoja voidaan kulutusta vastaavasti uusia,

— perushankinnoin voidaan poistaa pahimpia joukkojen taistelukykyä heikentäviä materiaali- ja puutteita ja, että

— ennestään olevan ja hankittavan materiaalin käyttö ja toimintavalmiina pito sekä huolto voidaan asianmukaisesti toteuttaa.

Vähimmäistarpeiden tyydyttäminen on mahdollista kaikkia välittömiä menoja koskevan kokonaisuohjelman, PV-ohjelman toteuttamisella puolustuslaitoksen esittämän alkajaksen puitteissa. Ohjelman supistaminen tai toteuttamisaikojen pidentäminen merkitsevät käytännössä puolustusvalmiuden jatkuvaa laskusuuntaa.

Kertaus on opintojen äiti

Tänä vuonna tullaan kertausharjoituksiin kutsutun sama määrä kuin viimekin vuonna. Kertausharjoituksissa jatkokoulutetaan ne sodan ajan puolustusvoimien joukot, jotka katsotaan kriisin sattuessa kiireellisesti tarvittavaksi ja se osa reservistä palvelukseen kutsuttavaa erikois- ja siviilijoukkoja, jotka ei ilman erikseen annettua jatkokoulutusta suoritu- dotta sodan ajan tehtävistään. Kun puhutaan kertausharjoituksista, niin on muistettava myös koulutuksen »säilyyksiä» ja koulutuksen »säilyyksiä», josta ei ole varusmiesaikana koulutettu.

— erikoishenkilöstön kertausharjoituksissa valmentaa reservin päällystystä ja alipäällystystä joukkonsa perustamiseen, johtamiseen ja kouluttamiseen kuuluvissa tehtävissä sekä kouluttaa henkilöstöä sellaisiin tehtäviin pystyväksi, joita ei ole varusmiesaikana koulutettu.

— joukkojen kertausharjoituksissa todetaan ja kehitetään joukkojen tai esikunnan kykyä suorittaa itsenäisesti perustamiseen, nopeaan toimintaan ja taisteluvälmiuden saavuttamiseen ja henkilöstönsä kouluttamiseen kuuluvat tehtävät. Lisäksi annetaan joukon taistelukelpoisuuden kohottamiseksi tarpeellinen täydennyskoulutus

— alueellisisissa kertausharjoituksissa perehdyttää erikseen nimetty henkilöstö tehtäviin- sä joukkoja perustettaessa sekä antaa erikoiskoulutusta alueen esikunnille ja paikallisjoukoille.

itseylvästelyyn. Se on oltava suorasekainen miehen uljasta kunniantuntoa, joka ei väjää siinä, missä totuutta ja oikeutta on puolustettava, noita arvoja, joita me sittenkin pidämme tässä ihmisten maailmassa kerran voittavina.

On arvoja, jotka jokaisen ihmisen elämässä on arvioitava yhä uudelleen ja uudelleen. Arvoja, joita korkeampi on aina elämä. Ja arvoja, jotka ovat elämäkin korkeampia.

Niin on ollut ennen. Ihminen on antanut henkensä olemassaolonsa aikana monen asian tähden: uskonsa tähden, rakkautensa tähden, vapautensa tähden. Useammin kal vapautensa tähden.

On vain kolmekymmentä ja yksi vuotta siitä, kun Suomen kansa — kansakunnan historiaansa ainutlaatuisen yksimielisesti — osoitti rajoillaan kuullen vapaudenrakkautensa suuren arvon. Me ymmärrämme sillä kansallisesta itsemääräämis-oikeudesta kiinnipitämisestä ja sisäisissä asioissa lainalaista vapaan miehen oikeutta. Jos se meiltä riistettäisiin molemmissa tai jommassakummassa muodossaan, tuntisimme menettäneem-

me kaikkemme. Elämämme ei silloin olisi enää ihmisen arvoista.

Kun me edelleenkin omaksumme kehitystiemme pohjaksi rakkautensa tähän maahan, suomalaisen kunniantunnon ja vapaudenrakkautensa, olemme myös kansamme historiasta löytävä muutakin kuin rikollisia tekoja ja kehoja esikuvia, joita nyt historiaamme väaristellen niin helposti ollaan löytävään jopa taiteen ja muunkin varjolla.

Tuskallisesti ovat tuhannet nuo sodan vuodet ja kauhut kokeneet kyselleet itseltään ja ehkä muiltakin tänä repivänä aikana, oliko tuo sota ja sen jatkoksiksi käsitetty toinen sota varmasti välttämätön?

— Kaikille voidaan historiaan ja tosiasioihin vedoten vastata yksiselitteisesti: »Itsenäisyyttämme kannattaa ja sitä on aina puolustettava».

Vapaussotamme päämääränä, vaikka sota saikin kansalaissodan luonteen, oli itsenäisyyden hankkiminen — se saavutettiin. Talvisotamme päämääränä oli itsenäisyyden säilyttäminen — sen säilyttiimme.

Jatkosotamme päämääränä oli edelleen itsenäisyyden säilyttäminen niissä olosuhteissa, mitkä

II-maailmansota synnytti. Katkerin taisteluja ja menetyksiin sekä taivaten sotilaallisten ja poliittisten johtajatoimenpitein itsenäisyytemme säilyi.

Siteeraan edelleen kuten puheeni alussakin Edvin Linkommentä: »Säilymisestämme itsemääräämisen kansakuntana nyt ja tulevaisuudessa saamme kiittää niitä miehiä, jotka talvisodassamme pelottomasti taistelivat hirtittävästi ylivoimaa vastaan aivan puutteellisin varustein, mutta sitä vahvemmin moraalisin voimavaroins. Näitä moraalisia voimavaroja tarvittiin sotatiemme jälkeen murrosaikoina, kun yhteiskuntarakennettamme yritettiin muuttaa ja tarvitaan jatkuvasti.

Ihmiskunnan tuskainen ristiriita sodan ja rauhan välillä on iankaikkisen vanha.

Suokoon Kaikkivaltias, ettei Suomen miehen ja naisen enää koskaan tarvitsisi kokea niitä kauhujia, mitkä vanhemman sukupolven ja -polvien osalle on tullut ja että me rauhan tiellä, aina *valppautemme* säilyttäen, saisimme rakentaa maatamme samalla edesauttaen pienellä osaltamme rauhanomaisten ratkaisujen löytämisestä kansainväliselläkin kentällä.

POHJOIS-KARJALAN RESERVIUPSEERIEN- JA RESERVIN ALIUPSEERIPIIRIEN KILPAILUKALENTERI V. 1971

Lajit	Piirit (YT)	RAuL	RUL
Talvimestaruuskilpailut	14. 2. Liperi	14. 3. Kuru	14. 3. Vaasa
Ampumahiihtomest.kilpailut	7. 3. Kitee	4. 4. Rovaniemi	4. 4. Rovaniemi
Ammunnan kotiratakilpailut	Toukokuu	—	—
Partiokilpailut	8.—9. 5. Joensuu	21.—22. 8. Niinisalo	(YT)
Ampumamestaruuskilpailut	22.—23. 5. Joensuu	14.—15. 8. Oulu	14.—15. 8. Lahti
Kolmiottelukilpailut	24. 7. Joensuu	7.—8. 8. Hyvinkää	(YT)
Maastomestaruuskilpailut	12. 9. Kontiolahti	26. 9. Luumäki	26. 9. Oulu
Autopartiokilpailut	3. 10. Lieksa	16. 10. Jyväskylä	(YT)

Piirien talvi- ja maastomestaruuskilpailuihin osallistuvat lisäksi varuskuntien upseeri- ja aliupseerikerhot.

Tietoja ulkomaisten armeijoiden varustuksesta

Neuvostoliitossa ryhdyttiin heti toisen maailmansodan jälkeen kehittämään rinnan tela-ajoneuvojen kanssa panssaroituja pyöräajoneuvoja. Ensimmäisenä valmistuivat mallit BTR-152 ja BTR-40, joiden suunnittelu perustui ZIL-151 kuorma-auton ja GAZ-63 maastoauton konstruktiolle. Näiden mallien tieliikkuvuus oli hyvä, mutta maastoliikkuvuus ei enää vastannut nykyistä sodankuvaa. Tämä edellyttää hyvän tieliikkuvuuden lisäksi maastoliikkuvuutta, uimakelpoisuutta ja suurehkoa kuljetuskykyä. Näitä vaatimuksia ei kyettä täyttämään nelipyörävetoisella panssaroitulla pyöräajoneuvokonstruktioilla, vaan tämä vaatii ajoneuvoa, jossa on kahdeksan vetävää pyörää. Tältä pohjalta lähtien neuvostoliittolaiset suunnittelijat ovat kehittäneet miehistönkuljetuspanssarivaunun BTR-60 P:n (8x8), jonka perusmalli on ollut joukkojen käytössä jo vuodesta 1961 lähtien. Mallissa oli aluksi päältä avoin miehistönkuljetustila, mutta täyttääkseen ydinsodan vaatimukset mallia on edelleen kehitetty ja siitä on tehty ilmatilivis päältä umpinainen versio. Tässä mallissa on päällä ilmatiliviit luukut. Rungon mallia on muutettu parantamalla samanaikaisesti sen vedessäliikkuvuusominaisuuksia.



NELIAKSELISIA 8x8 PANSRARIVAUNUJA BTR-60

le konstruoitu 7,62 mm:n konekiväärillä.

Kaksi kuusisylinteristä Ottomootoria on sijoitettu rinnakkain vaunun takaosaan. Moottorien käynti on toisistaan riippumaton. Vasemmanpuoleinen moottori vetää ensimmäistä ja kolmatta akselia ja oikeanpuoleinen toista ja neljättä. Ohjaus tapahtuu hydraulisesti kahdella kääntyvällä pyöräparilla. Vaunussa on hydropneumaattiset jarrut. Pyörien ilmanpaine on säädettävissä sisältä käsin 0,5—2,0 kg/cm²:n välillä.

Vaunu liikkuu vedessä vesisuihkujen avulla, mutta sen liikkuminen tässä elementissä on perin heikkoa. Vaunu on suunniteltu kestäväksi niin hellellä kuin pakkasta ja tätä varten siinä on erikseen oma lämmitys- ja jäähditysjärjestelmänsä.

Vaunun teknillisistä ominaisuuksista mainittakoon
— pituus 7,5 m, leveys 2,9 m, korkeus ilman asetta 2,0 m, aseensa kanssa 2,5 m
— taistelupaino 10 tn
— moottoreina kaksi kuusisylinteristä nelitahtista bensiinimootoria 90 hv/kpl ja yksi vesisuihkumoottori
— huippunopeus tiellä 80 km/t, vedessä 10 km/t, keskinopeus

det maastossa 40—50 km/t ja vedessä 3—4 km/t.

— toimintasäde 500—600 km
— aseistuksena 7,62 mm:n »GRUNOW» konekivääri tai uusimmissa malleissa 14,5 mm:n konekivääri torniasetelussa

— varusteina infrapuna ajo- ja tähtäinlaitteet, taisteluainesuodattimet ja ULA-lähetinvastaanotin
— miehistönä vaununjohtaja, samalla vaunukohtaisen aseensa ampuja, ajaja ja 8—12 panssarijääkärää.

Vaunun hyvinä ominaisuuksina voidaan mainita sen käyttövarmuus, maastokelpoisuus ja rakenteen yksinkertaisuus. Huonolna puolina voidaan taas pitää ajajan ja vaununjohtajan rajoitettua tähtäyssektoria taistelutilanteessa, kevyttä aseistusta ja panssarijääkärien suojautumattomuutta jalkautumista vaunun katon kautta sekä bensiinimootoreja.



Neuvostoliittolainen kevyt panssari-nyrkki RPG-7

Joitakin aikoja sitten Romanian jalkaväki sai käyttöönsä uuden venäläisen panssari-nyrkin RPG-7 (Reaktivnij Protivotankovyy Granatomet-7). Tämä ase on ollut v. 1968 lähtien pohjois-vietnamiläisten käytössä. Teknilliset tiedot: putken kalibri 40 mm, kranaatin kalibri 100 mm, putken paino 5 kg, kranaatin paino 2,5 kg, lähtönopeus 85 m/s, tehollinen etäisyys 300—450 m, panssarin läpäisy 200—250 (?) mm.

Tammikuussa kotiutuneet res.upseerit

Pohjois-Karjalan eri pitäjien alueilla on asepalveluksesta kotiutunut reservin upseereita seuraavasti: Eno: Taisto Antti Antero Ahonen Ukkola ja Antti Juhani Ikonen Kaltimo. Joensuu: Kari Asko Sakari Hoikkala, Olli Pekka Hämäläinen, Timo Sakari Marila, Ilkka Antero Myllynen, Hannu Lauri Juhani Pankka, Eero Juhani Reijonen, Risto Matti Antero Silvennoinen ja Markku Juhani Sivukari. Juuka: Eero Henrik Lehikoinen Juuka kk. Kesälahti: Heimo Olavi Ketolainen Villala. Kitee: Simo Antero Havukainen Kiteenlahti, Eino Juhani Rouvinen Niinikumpu, Raimo Kalevi Silvennoinen Tolosenmäki ja Raimo Antero Sorsa Puhos. Outokumpu: Esko Juhani Alopaeus, Mikko Kalevi Kettunen ja Reijo Ilmari Mustonen Pajuaho Kuusjärvi. Liperi: Matti Kalevi Kinnunen Vihola, Veli Markku Sakari Saukkonen Honkavaara, Salokylä ja Veli-Pekka Antero Surakka Saarini-

mi, Liperi as. Nurmes: Reino Kalevi Ahonen Lehtovaarank. 7. Nurmeksken mlk: Ossi Tapani Martikainen Salmenkylä, Pertti Olavi Mustonen Lamminkangas, Aimo Antero Neuvonen Paljakka ja Terho Teijo Kullervo Okkonen Kohtavaara Kuikka. Pielisjärvi: Helge Johannes Eloranta Pankalampi, Markku Elias Honkanen Timitra, Mauno Pellervo Saarelainen Lamminkylä ja Martti Antero Tolvanen Mähkö. Polvijärvi: Heikki Juhani Koistinen Polvijärvi kk. Pyhäselkä: Raimo Kalervo Lehtiö Niittylähti koulu ja Jouko Olli Tarvainen Laitinen Joensuu. Tohmajärvi: Kyösti Sakari Hakkarainen Tohmajärvi as. Valtimo: Jorma Juhani Hannonen Poro ja Urpo Aulis Huusko Valtimo kk. Paikallisia reserviupseeriyhdistyksiä kehoitetaan ottamaan yhteyttä yllämainittuihin uusiin reserviupseereihin ja kutsumaan heitä mukaan yhdistysten toimintaan.

KILPAILUKUTSU

Pohjois-Karjalan reservipiirien talvimestaruuskilpailut toimeenpannaan Ylämyllyn varuskunnan alueella helmikuun 14. päivänä 1971 PKarPston tukemana. Kilpailuihin kutsutaan osanottajiksi res ups ja res au yhdistyksien sekä varuskuntien upseeri- ja aliupseerikerhojen jäsenet. Kilpailusarjat ovat molemmissa ryhmissä: yleinen, 35-vuotiaat ja 45-vuotiaat. Kirjalliset ilmoittautumiset on lähetettävä 6. 2. 1971 mennessä osoitteella: Pentti Huupponen Säästöpankki Liperi puh. 50. Osanottomaksu on 3,—/kilpailija, joka maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä. Kilpailut alkavat klo 9.15 suoritettavalla lipunnostolla ja kisahartaudella.

TERVETULOA YLÄMYLLE!
Liperin Reserviupseerit r.y.
Liperin Reservialiupseerit r.y.
Viinijärven Reservialiupseerit r.y.

KILPAILUKUTSU

Pohjois-Karjalan Reserviupseeri- ja reservialiupseeripiirien ampumahiihtomestaruuskilpailut järjestetään Kiteellä Hutsinpuutin maastossa maaliskuun 7. päivänä 1971. Kilpailuihin kutsutaan osanottajiksi reserviläisyhdistysten jäsenet. Kilpailusarjat ovat molemmissa ryhmissä: yleinen, 35-vuotiaat ja 45-vuotiaat. Kilpailumatkat ovat liiton sääntöjen mukaiset. Kirjalliset ilmoittautumiset on lähetettävä 23. 2. 1971 mennessä osoitteella: Jorma Reponen Sairausvakuutuslaitos Kitee puh 270. Osanottomaksut mk 3,— kilpailijalta on lähetettävä 23. 2. kuluessa Kiteen Osuuspankkiin tilille: Kiteen Reserviupseerit kilpailutili. Kilpailut alkavat klo 9.15 suoritettavalla lipunnostolla ja kisahartaudella.

TERVETULOA KITEELLE!
Kiteen Reserviupseerit r.y. Kiteen Reservialiupseerit r.y.

J. Lipitsäisen mestaruuspokaalin kilpailutulokset

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piirin jäsenyhdistysten ja yksityisten reservialiupseerien kilpailtavana on ollut 10 vuoden ajan 1961—1970 JOHANNES LIPITSÄISEN MESTARUUSPOKAALI. Tämän kiertopalkinnon sääntöjen mukaan on kilpailutulokset muodostuneet seuraaviksi:

Sij	Nimi ja yhdistys	Mestaruuksia			Pist yht
		Lii-ton	Piirin yht	Piirin au	
1.	Kers Johannes Tikka Tohmaj-Vlä	13	26	4	147
2.	Joensuun Seudun Res aliupseerit		25	8	91
3.	Kers Martti Lehtiö Joensuu	1	19	5	67
4.	Tohmaj-Värtsilän Res aliupseerit		7	2	25
5.	Kers Esko Huikuri Joensuu		5	1	16
	Kers A Junnikkala Lieksa—P-järvi		5	1	16
7.	Lieksa—Pielisjärven Res aliupseerit		3	3	15
8.	Kers Kalevi Rätty Joensuu		4	2	14
	Kers Kalevi Ursin Eieksa—P-järvi		3	5	14
10.	Alik Reijo Lievonen Joensuu		3		9
	Alik Veikko Väinänen Joensuu		3		9
12.	Kiteen Res aliupseerit		1	2	7

Kiertopalkinnon on voittanut taan voittajalle piirin vuosikoukseen kers Johannes Tikka kouksessa Rasivaarassa 21. 2. Tohmajärvi—Värtsilän Reservialiupseereista. Palkinto luovute- 1971.

TIEDOTUS JÄSENYHDISTYKSILLE

Piiritoimiston toiminnanjohtajan asunto-osoite ja »Karjalan Pojat» lehden osoite ovat muuttuneet. Uusi osoite on: MERIMIEHENKATU 1 C 11, 80110 Joensuu 10. Puhelinnumero on entinen eli 24577.

aito keltainen

ski-doo

ELAN
Kevyt, kätevä
ketterä

HINTA VAIN 3.250 mk

Kaksitahtinen, yksisylinterinen Rotax-moottori, 12 hv. Patentoitu telamatto, leveys 38 cm. Polttoainesäiliö 15,8 l.

PIIRIMYYNTI

ERÄ-URHEILU

JOENSUU NISKAKATU 11 PUH. 22 809

**RESERVILÄISET MUISTAKAA
KANNATTAJIEHME YRITYKSET**
NURMEKSEN KAUPPA Oy
Enon Kirja, Paperi ja Kemikalio
Kaltimo — Puh. Eno 69

KARJALAINEN KAUPPA-AITTA
ARVI A. LALLUKKA
Kauppakulma, puh. 23 056

RAUMA-REPOLA
**"ATRIA-LENKKI" JOKAPÄIVÄINEN LENKKI
LIHAKUNTA**
Joensuu, puh. 31 461

KALUSTETALO

JOENSUU Suvantokatu 2 — Puh. 22 179
LIEKSA ILOMANTSI

**HUOLTOASEMA
L. KORHONEN**
Joensuu Kuopiontie 1 Puh. 23 425

JOENSUUN KAUKOKIITO Oy
Teollisuuskatu 21 Joensuu, puh. 25 201

MAANPUOLUSTUSVÄKI!
KUN LIKUTTE PAIKKAKUNNALLAMME,
ON HYVÄ TIETÄÄ,
ETÄ TEITÄ PALVELLAAN AJOKKIANNE
KOSKEVISSA ASIOISSA ASIAANTUNTEMUKSELLA
TERVETULOA

KEMIEN AUTOHUOLTO,
Tohmajärvi, puh. 252

KITEEN OSUUSPANKKI
PANKKIPALVELUA PAIKKAKUNNAN PARHAAKSI
Kitee — Tohmajärvi — Värsilä

V ja I TIILIKAINEN
TOHMAJÄRVI

Tohmajärven Kirja- ja Paperikauppa
Tohmajärvi, puh. 106
Kemikaliosasto, puh. 107

OSUUSLIKE YHTEISHYVÄ
TOHMAJÄRVI

Tohmajärven Rauta-Valu Oy
UUSI-VÄRTSILÄ

OSUUSLIKE-SISÄ-KARJALA
TOHMAJÄRVI

TOHMAJÄRVEN TEOLLISUUS Oy
TOHMAJÄRVI as

KIIHTELYSVAARAN OSUUSPANKKI
T:mi M OTRONEN
OSKOLA

MARTTI MUSTONEN
KIIHTELYSVAARA 9

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI
LIPERI

LIPERIN SÄÄSTÖPANKKI
LIPERI — VIINIJÄRVI

Sekatavarakauppa Paavo Kuisma
LIPERI

**POHJOIS-KARJALAN
RESERVILÄISPIIRIEN TOIMINTAA**
HELMIKUU

- Kuntokilpailu jatkuu helmikuulla täydellä teholla
- Reserviälyseeriyhdistykset lähettävät toimintaselosteita avakkeet ja kuntokilpailun tulokset vuodelta 1970 toiminnanjohtajalle 10. 2. mennessä
- Piirien talvimestaruuskilpailut järjestetään Ylämyllyn varuskunnan alueella 14. 2.
- Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri r.y:n vuosikokous pidetään Rasivaarassa Rasihovissa 21. 2.
- Joensuun Sotilaspiirin vuosipäivää vietetään 24. 2.
- Jääkärien päivää vietetään 25. 2.
- Karjalan Pojat lehteen n:o 2 ilmoitukset ja muu aineisto on lähetettävä toiminnanjohtajalle 28. 2. mennessä
- Yhdistyksien lähetettävä jäsenluettelot jäsenmaksun maksaneista jäsenistään yhdistyksille lähetettyä lomaketta käyttäen viimeistään helmikuun loppuun mennessä

MAALISKUU

- Kuntokilpailu jatkuu »rynnäköhiihdon» merkeissä. Yhdistyksiä kehoitetaan järjestämään kansanhihtosuorituksia ja laturetkiä YT:n merkeissä paikallisiin laturetkiin liittyen
- Piirien ampumahiihtomestaruuskilpailut järjestetään Kiteellä 7. 3.
- Polvijärven Reserviupseerit r.y. täyttää 15 vuotta 11. 3.
- RUL:n talvimestaruuskilpailut ovat Vaasassa 14. 3.
- RAUL:n talvimestaruuskilpailut ovat Kurussa 14. 3.
- Pohjois-Karjalan Rajavartiosto viettää vuosipäiväänsä 21. 3.
- Piirien hengellinen päivä Kontiorannassa 28. 3.

**SOPIVA LAHJA RESERVIN UPSEERILLE
RUL:N KALVOSINNAPIIT**

Kalvosinnapeja on saatavana hopeoituna piirien toiminnanjohtajalta. Hinta on 20,—/pari. Ne ovat pakatut siistiin muovikoteloon ja ovat erittäin sopiva lahja jokaiselle reservin upseerille merkkipäivänä tai joululahjana. Naisjaostot, tilatkaa nappeja ainakin yksi pari yhdistystä kohden. Näin tuette samalla piirin taloutta. Toiminnanjohtajan osoite on: Merimiehenkatu 1 C 11, 80 110 Joensuu 10, puh. 24 577.

TYKKIMIES 1970

Kenttätykistöäitien julkaisu TYKKIMIES 1970 on ilmestynyt. Yli 200 sivuinen kirja sisältää mm kenttätykistön historiaa, nykytilaa ja kehitysmahdollisuuksia käsitteleviä kirjoituksia. Lisäksi kirjassa käsitellään perusryhtymän taistelua ja kokoonpanoa. Kirjan hinta on 10,— muovikansiin sidottuna. Kirja-asiamiehenä toimii ylikersantti T. Ilvonen, osoite: JYRI Kirjaa on saatavana jälkivaatimuksena kirja-asiamieheltä tai sen voi ostaa virka-aikana PKarPston esikunnasta.

KOKOUSKUTSUJA

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri r.y:n hallitus kutsutaan täten koole Rääkkylän pitäjän Rasivaaran kylässä sijaitsevaan »Rasihovi»-nimiseen seurataloon sunnuntaina 21. 2. 1971 klo 12.00 alkavaan piirin hallituksen kokoukseen: Kokouksessa käsitellään samassa paikassa tuntia myöhemmin alkavalle piirin vuosikokoukselle esitettävät asiat.

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri r.y:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään Rääkkylän pitäjän Rasivaaran kylässä »Rasihovi»-nimisessä seuratalossa sunnuntaina 21. 2. 1971 klo 13.00.

Joensuussa 21. 1. 1971
Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri r.y.

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri r.y:n naistoimikunnan vuosikokous pidetään Rääkkylän Rasivaarassa »Rasihovi»-nimisessä seuratalossa sunnuntaina 21. 2. 1971 klo 13.00 alkaen.

KORJAAMO ARVID VÄNTTINEN
LIPERI
AUTOKORJAAMO V RÄSÄNEN
LIPERI
Tunturimyynti M Pulkkinen
LIPERI 137
Honkavaaran Sekatavarakauppa Gröhn
LIPERI HONKAVAARA

LAURI TURUNEN
LIPERI 141
LIPERIN OSUUSPANKKI
Liperi — Ylämylly — Leppölahti

SULO VOUTILAINEN
VIINIJÄRVI

ERKKI LAPPALAINEN
VIINIJÄRVI RISTI
LIPERIN OSUUSMEIJERI
LIPERI
**Yhdistysten
toimintaa**
ENO

Enon reservin upseerien ja reserviälyseerien YT-pienoispiis-tooliammunnat (haasteammunnat) Kaltimon voimalaitoksella maanantaisin ja tiistaisin. Ilmoittautuminen em. iltoina klo 18—19. 10. 3. klo 19 Enon Reserviupseerien kerhoilta Pekka Turusella Uimaharjussa. Esitelmä.

Enon Reserviupseerien talvikilpailut (herrasmieskilpailuna) Kuusijärven koululla maaliskuun aikana. Tarkempi aika ilmoitetaan mp-palstalla.

JOENSUU

17. 2. klo 19 YT-kuukausikokous Karjalan Talolla. Esitelmä aiheesta »Hajautettu sissitoiminta».

17. 3. klo 19 YT-kuukausikokous Karjalan Talolla. Esitelmä aiheesta »Viestialan viimeaikaisista kehityksistä meillä ja muualla».

KIIHTELYSVAARA

14. 3. klo 12 YT-ampumahiihtokilpailut Suojapirtin maastossa. Tuupovaaran ja Pyhäselän reserviyhdistyksiä vastaan.

KITEE

7. 2. 71 klo 12 YT-talvimestaruuskilpailut Kiteen kansanopiston maastossa.

28. 2. 71 klo 12 YT-ampumahiihtomestaruuskilpailut Hutsinpuutissa.

17. 3. 71 klo 19 YT-kerhoilta Kantakievärissa Ilmarisen kabinissa. Esitelmän pitää yll Pentti Tiainen.

LIPERI

Tiistaisin klo 18 YT-pistooli-ampumakilpailut Meljerin tallilla huhtikuun loppuun saakka.

15. 2. klo 19 YT-kerhoilta Maamiessuralliton talolla.

NURMES

6. 2. klo 12 YT-talvimestaruuskilpailut Hukkavaaralla 13.—14. 2. Operaatio »Umpihanki» (YT). Järjestäjänä vänr. A. Pylkkänen ja yll S. Laitinen.

16. 2. klo 19 YT-kerhoilta Porokylällä Osuuspankilla. Esitelmä aiheesta »Kiväärinjalkavaen pistorjunta, aseistus, tarve ja torjunnan järjestely pohjoiskarjalaisissa olosuhteissa».

28. 2. klo 10 YT-ampumahiihtokilpailut Hukkavaaralla.

16. 3. klo 19 YT-kerhoilta Nurmeksessa Säästöpankilla. Esitelmä aiheesta »Talvisodan taistelu Pielisjärvellä».

RÄÄKKYLÄ

26. 2. klo 18.30 YT-esitelmältä Rasivaarassa Rasihovissa. Kauko Rosti kertoo Rääkkylän vss-organisaatiosta.

VALTIMO

7. 2. klo 11.30 Valtimon Reserviälyseerien harjoitusampumahiihtokilpailut ampumaradalla.

21. 2. Valtimon Reserviälyseerien ampumahiihtomestaruuskilpailut ampumaradalla. Kelloajasta sovitaan erikseen.

VIEKI

17. 3. klo 19 Reserviälyseerien kerhoilta. Esitelmä ja elokuva.

Karjalan Pojat

Vast. toimittaja
Vilho Keskitalo

Toimitussiht.

Jorma Kortelainen

Toimitus

Piirien yhteistoimikunta

tiedotusupseeri

Toimituksen osoite

Merimiehenkatu 1 C 11

80 110 Joensuu 10

puh. 24 577

Pankki:

Rahalaitokset Joensuu ja

Pst Ku 24 575

Pohjois-Karjalan

Kirjapaino Oy

Joensuu 1971